

Г. Ю. Лук'янова

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти
Національного університету «Львівська політехніка»

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ОПТИМІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КООРДИНАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ

Актуальність статті полягає в тому, що наявність проблем у адміністративно-правовому забезпеченні координації діяльності суб'єктів протидії корупції вже неодноразово на практиці призводила до конфліктів між спеціалізованими антикорупційними інституціями, а також суб'єктами, покликаними координувати їхню діяльність. Суб'єкти протидії корупції не лише не завжди здійснюють скоординовану між собою діяльність, а й регулярно вступають в конфлікти між собою, які хоч і мають переважно політичний характер, втім були би неможливими за умов належного адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції. Отже, пошук шляхів вирішення проблем адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції є актуальним питанням для дослідження в сучасних умовах. В статті досліджено концептуальні основи оптимізації адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції. Встановлено, що для оптимізації адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції необхідно вирішити проблеми відсутності положень, присвячених координації діяльності Національного антикорупційного бюро України та Державного бюро розслідувань у законодавстві України, необхідності вдосконалення адміністративно-правового регулювання нормативно-правових актів Офісу Генерального прокурора та занадто широкого кола суб'єктів протидії корупції, що обумовлює виникнення конкуренції між ними. Запропоновано зміни до чинного законодавства України, спрямовані на вирішення цих проблем. Зроблено висновок, що сучасний стан адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції характеризується низкою проблем, основними серед яких є відсутність положень, присвячених координації діяльності Національного антикорупційного бюро України та Державного бюро розслідувань у законодавстві України, необхідності вдосконалення адміністративно-правового регулювання нормативно-правових актів Офісу Генерального прокурора та занадто широкого кола суб'єктів протидії корупції, що обумовлює виникнення конкуренції між ними. В ході дослідження з'ясовано, що ці проблеми можуть бути вирішені шляхом внесення змін до ряду нормативно-правових актів, таких як Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України», Закон України «Про Державне бюро розслідувань», Закон України «Про прокуратуру» та інших нормативно-правових актів.

Ключові слова: *проблема, правове регулювання, оптимізація, законодавство, координація, діяльність, суб'єкт, корупція, протидія корупції.*

Вступ. Наявність проблем у адміністративно-правовому забезпеченні координації діяльності суб'єктів протидії корупції вже неодноразово на практиці призводила до конфліктів між спеціалізованими антикорупційними інституціями, а також суб'єктами, покликаними координувати їхню діяльність. Наприклад, у серпні 2016 року мав місце конфлікт між Генеральною прокуратурою України (що на сьогодні має

назву Офіс Генерального прокурора), Службою безпеки України та Національним антикорупційним бюро України, обумовлений затриманням Службою безпеки України заступниці начальника одного з відділів Національного антикорупційного бюро України, а також проведенням Генеральною прокуратурою України обшуків в Національному антикорупційному бюро України. У відповідь, детективи Національного

антикорупційного бюро України відкрили кримінальне провадження проти співробітників Генеральної прокуратури України [1]. У подальшому даний конфлікт розвивався протягом тривалого часу та призвів до оприлюднення Генеральною прокуратурою України інформації про деяких агентів Національного антикорупційного бюро України, що зі слів директора даного органу А.С. Ситника призвело до зриву операцій Національного антикорупційного бюро України, які проводились під прикриттям [2].

Подібний конфлікт мав місце в 2017 році і між Генеральною прокуратурою України, Національним антикорупційним бюро України та Спеціалізованою антикорупційною прокуратурою, обумовлений проведенням Генеральною прокуратурою України та Національним антикорупційним бюро України слідчих дій відносно керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Н.І. Холодницького [3]. Також вартий уваги конфлікт Національного антикорупційного бюро України, Офісу Генерального прокурора та Служби безпеки України щодо справи заступника голови Офісу президента О.Ю. Татарова. Дана справа розслідувалась Національним антикорупційним бюро України, а Вищий антикорупційний суд мав обрати для О.Ю. Татарова запобіжний захід. Втім, Офіс Генерального прокурора в останній момент змінив підслідність і передав кримінальне провадження до Служби безпеки України [4].

Актуальність теми дослідження. Наведені нами приклади свідчать про те, що суб'єкти протидії корупції не лише не завжди здійснюють скоординовану між собою діяльність, а й регулярно вступають в конфлікти між собою, які хоч і мають переважно політичний характер, втім були би неможливими за умов належного адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції. Отже, пошук шляхів вирішення проблем адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції є актуальним питанням для дослідження в сучасних умовах.

Основний зміст. Першою проблемою у контексті дослідження є відсутність положень, присвячених координації діяльності Національного антикорупційного бюро України та Державного бюро розслідувань в Законах України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 № 1698-VII [5] та «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII [6].

Для цього пропонуємо внесення наступних змін до чинного законодавства нашої держави:

- пропонуємо доповнити Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 № 1698-VII [5] статтею 19-3 «Координація діяльності Національного бюро»:

«1. З метою забезпечення взаємодії Національного бюро з іншими правоохоронними органами у сфері протидії корупції, Генеральний прокурор та його заступники відповідно до розподілу обов'язків координують діяльність Національного бюро та інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції.

2. Координація діяльності Національного бюро та інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції здійснюється у формі координаційних нарад з керівником Національного бюро та керівниками інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції, на яких заслуховується інформація щодо їхньої діяльності у сфері протидії корупції.

3. Рішення координаційної наради є обов'язковим до виконання керівником Національного бюро та керівниками інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції.

4. Порядок та форми координації діяльності Національного бюро затверджуються наказом Генерального прокурора»;

- пропонуємо доповнити розділ IV «Взаємодія Державного бюро розслідувань з іншими державними органами» Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII [6] статтею 22-1 «Координація діяльності Державного бюро розслідувань»:

«1. З метою забезпечення взаємодії Державного бюро розслідувань з іншими правоохоронними органами у сфері протидії корупції, Генеральний прокурор та його заступники відповідно до розподілу обов'язків координують діяльність Державного бюро розслідувань та інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції.

2. Координація діяльності Державного бюро розслідувань та інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції здійснюється у формі координаційних нарад з керівником Національного бюро та керівниками інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції, на яких заслуховується інформація щодо їхньої діяльності у сфері протидії корупції.

3. Рішення координаційної наради є обов'язковим до виконання керівником Державного бюро розслідувань та керівниками інших правоохоронних органів у сфері протидії корупції.

4. Порядок та форми координації діяльності Державного бюро розслідувань затверджуються наказом Генерального прокурора».

На нашу думку, внесення таких змін по-перше, дозволить привести зміст Законів України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 № 1698-VII [5] та «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII [6] із змістом частини 2 статті 25 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII [7], якою, власне, визначено суб'єктів координації правоохоронних органів у сфері протидії злочинності; по-друге, визначить Генерального прокурора та підпорядкованих йому прокурорів, як суб'єктів забезпечення діяльності правоохоронних органів саме в антикорупційній сфері, адже така норма в чинному законодавстві фактично відсутня після втрати чинності Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 07.04.2011 № 3206-VI [8].

Ще одна проблема адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції полягає у необхідності вдосконалення адміністративно-правового регулювання нормативно-правових актів Офісу Генерального прокурора (раніше – Генеральної прокуратури України).

На нашу думку, наказ Генерального прокурора України №1/1гн «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції» від 16 січня 2013 року [9] має втратити чинність. Натомість, Офіс Генерального прокурора має прийняти новий наказ «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції», у якому визначити наступні положення.

Як і в чинному наказі, важливо встановити, що координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції є одним із основних пріоритетів прокуратури. Така норма може мати наступний вигляд:

«1. Координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції вважати одним із головних пріоритетів у роботі Офісу Генерального прокурора».

Як ми відзначали раніше, наразі координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції здійснюється саме на рівні Офісу Генерального прокурора, а органи прокуратури інших ланок в даному процесі на сьогодні не беруть участь. Саме тому, важливо підкреслити, що координація є пріоритетною саме для вищого органу прокуратури України.

Також важливо визначити відповідальних за здійснення координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції. У відповідності із змістом частини 2 статті 25 Закону Укра-

їни «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII [7], зробимо висновок, що Генеральний прокурор та його заступники координують діяльність правоохоронних органів у сфері протидії корупції. А тому, цим наказом Генеральний прокурор має покласти відповідальність за стан організації координаційної діяльності у сфері протидії корупції на своїх заступників. Тож, відповідна норма наказу «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції» повинна мати наступний вигляд:

«2. Відповідальність за стан організації координаційної діяльності у сфері протидії корупції покласти на заступників Генерального прокурора України згідно з розподілом службових обов'язків».

В наказі Генерального прокурора України «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції» обов'язково необхідно визначити, у яких формах має здійснюватися координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції. У відповідності до частини 2 статті 25 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 № 1697-VII [7], основною формою координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції є проведення координаційних нарад. А тому, в наказі Генерального прокурора України «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції» необхідно визначити наступне положення:

«3. Основною формою координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції вважати проведення координаційної наради їх керівників під особистим головуванням Генерального прокурора або його заступників».

Також серед тих положень, які мають бути закріплені в наказі Генерального прокурора України «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції», важливо визначити критерії, за яких координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції буде вважатись ефективною. В пункті 10 чинного наказу Генерального прокурора України №1/1гн «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції» від 16 січня 2013 року [9] до таких критеріїв віднесено «реальний вплив на покращення стану протидії злочинності та корупції», «підвищення ефективності їх профілактики», «захист прав і свобод громадян та інтересів держави від злочинних посягань, у тому числі щодо відшкодування завданих їм збитків», «рівень довіри

громадськості до органів прокуратури та правоохоронних органів». Більшість із перерахованих формулювань, на нашу думку, є доволі розмитими, адже встановлення впливу координації діяльності суб'єктів протидії корупції на покращення стану протидії злочинності та корупції є доволі проблемним. Погодимося із В.А. Дем'янчуком у тому, що законодавцю необхідно розробити чітку систему критеріїв оцінювання ефективності координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції. Дослідник у своїй праці виділяє критерії оцінювання взаємодії між суб'єктами запобігання та протидії корупції, і окремі із них, на нашу думку, можуть бути використані і для оцінювання ефективності координації діяльності суб'єктів протидії корупції. Наприклад, таким критерієм може бути кількість та результативність спільно проведених спецоперацій, які були координовані Офісом Генерального прокурора України та рівень суспільної довіри до усієї системи антикорупційних суб'єктів, встановлений, зокрема, соціологічними опитуваннями за різні періоди, у яких дається оцінка ефективності реалізації антикорупційної політики [10, с. 99]. Тому, одне із положень наказу Генерального прокурора України «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції», на нашу думку, повинне мати наступний вигляд:

«4. Вважати основними критеріями оцінки ефективності координаційної діяльності прокурорів:

1) кількість та результативність спільно проведених спецоперацій, які були координовані Офісом Генерального прокурора України;

2) відшкодування громадянам та державі збитків, завданих злочинними корупційними посяганнями;

3) рівень довіри громадськості до органів прокуратури та правоохоронних органів у сфері протидії корупції, встановлений соціологічними опитуваннями».

Очевидно, що запропоновані нами положення не мають виключний характер, і наказ Генерального прокурора України «Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії корупції» може мати значно ширший зміст, проте кожна із таких норм, на нашу думку, має фундаментальне значення для забезпечення Офісом Генерального прокурора України координації діяльності суб'єктів протидії корупції, та має бути відображена в змісті такого наказу.

Третя проблема адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції полягає у занадто широкому

колі суб'єктів протидії корупції, що обумовлює виникнення конкуренції між ними. Для вирішення цієї проблеми, окрім, власне, організаційних заходів, важливо внести зміни до чинного законодавства. У першу чергу, таких змін потребує Закон України «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992 № 2229-XII [11], тому ми пропонуємо наступні зміни:

- необхідно внести зміни до частини 1 статті 2 цього нормативно-правового акту, та виключити із його змісту фразу «корупції та організованої злочинної діяльності у сфері управління і економіки». У такому разі зміст цієї норми буде наступним:

«До завдань Служби безпеки України також входить попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень проти миру і безпеки людства, тероризму та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України»;

- необхідно внести зміни до частини 1 статті 10 цього нормативно-правового акту, та виключити із його змісту фразу «боротьби з корупцією і організованою злочинною діяльністю», та сформулювати її зміст у наступному вигляді:

«Центральне управління Служби безпеки України відповідає за стан державної безпеки, координує і контролює діяльність інших органів Служби безпеки України. До його складу входять апарат Голови Служби безпеки України та функціональні підрозділи: контррозвідки, військової контррозвідки, контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, захисту національної державності, інформаційно-аналітичний, оперативно-технічний, оперативного документування, слідчий, зв'язку, по роботі з особовим складом, адміністративно-господарський, фінансовий, військово-медичний та інші згідно з організаційною структурою Служби безпеки України»;

- необхідно внести зміни до частини 1 статті 15 цього нормативно-правового акту, виключити із його змісту фразу «боротьби з корупцією і організованою злочинною діяльністю», та сформулювати його зміст у наступному вигляді:

«Начальники підрозділів Центрального управління Служби безпеки України: контррозвідки, військової контррозвідки, контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, захисту національної державності, інформаційно-аналітичного, оперативно-технічного, оперативного документування, слідчого, по роботі з особовим складом, інших підрозділів, визначених Президентом

України, а також начальники регіональних органів – обласних управлінь Служби безпеки України призначаються на посади за поданням Голови Служби безпеки України та звільняються з посад Президентом України»;

- необхідно внести зміни до пункту 11 частини 1 статті 25 цього нормативно-правового акту, виключити із його змісту фразу «боротьби з корупцією та організованою злочинною діяльністю», та сформулювати його зміст наступним чином:

«11) направляти військовослужбовців Служби безпеки України для роботи на штатних посадах в інших установах, підприємствах і організаціях на час виконання конкретних завдань в інтересах контррозвідки; в окремих випадках у порядку, визначеному колегією Служби безпеки України, допускається направлення на роботу таких військовослужбовців в установи, підприємства і організації за ініціативою їх керівників».

Також необхідне внесення змін й до інших нормативно-правових актів, які врегульовують функціонування підрозділу по боротьбі з корупцією та організованою злочинною діяльністю Служби безпеки України, зокрема, Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» від 18.02.1992 № 2135-XII [12], із змісту абзацу 3 частини 1 статті 5 якого необхідно виключити фразу «спеціальними підрозділами по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю», та сформулювати її зміст наступним чином:

«...Служби безпеки України – контррозвідкою, військовою контррозвідкою, захисту національної державності, оперативно-технічними спеціальними підрозділами, спеціальними підрозділами внутрішньої безпеки, оперативного документування, боротьби з тероризмом і захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів».

Звертаючись до змісту Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» від 30.06.1993 № 3341-XII [13], він першочергово потребує наступних змін:

- виключення зі змісту частини 2 статті 5 пункту «в» «в) спеціальні підрозділи по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України»;

- виключення зі змісту абзацу 1 частини 2 статті 8 фрази «заступника Голови Служби безпеки України – керівника Головного управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України» та формулювання її у наступному змісті:

«2. Координаційний комітет по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю створюється у складі Голови Служби безпеки України, Міністра внутрішніх справ України, першого заступника Міністра внутрішніх справ України – керівника Головного управління по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України, Голови Правління Національного банку України, Голови Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Голови Державного митного комітету України, начальника Головного управління державної податкової служби України. До складу Координаційного комітету можуть входити керівники інших міністерств та відомств, які беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю»;

- виключення зі змісту даного нормативно-правового акту статей 10 «Спеціальні підрозділи по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю Служби безпеки України», 11 «Компетенція спеціальних підрозділів Служби безпеки України» та 12 «Права спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю Служби безпеки України та їх співробітників».

На нашу думку, скорочення кількості суб'єктів протидії корупції за рахунок підрозділу по боротьбі з корупцією і організованою злочинною діяльністю Служби безпеки України є важливим із огляду на те, що наявність у даного органу функцій, які належать й іншим органам, причому спеціалізованим, ускладнює координацію їх діяльності. На практиці це може створювати конфлікти між суб'єктами протидії корупції, наприклад як у випадку із справою заступника голови Офісу президента О.Ю. Татарова, та її переданням Офісом Генерального прокурора до Служби безпеки України. І при цьому, як свідчить законопроект № 2090 [14], у вітчизняного законодавця наявне розуміння необхідності вирішення цієї проблеми.

Висновки. Сучасний стан адміністративно-правового забезпечення координації діяльності суб'єктів протидії корупції характеризується низкою проблем, основними серед яких є відсутність положень, присвячених координації діяльності Національного антикорупційного бюро України та Державного бюро розслідувань у законодавстві України, необхідності вдосконалення адміністративно-правового регулювання нормативно-правових актів Офісу Генерального прокурора та занадто широкого кола суб'єктів протидії корупції, що обумовлює виникнення конкуренції між ними.

В ході дослідження з'ясовано, що ці проблеми можуть бути вирішені шляхом внесення змін до ряду нормативно-правових актів, таких як Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України», Закон України «Про Державне бюро розслідувань», Закон України «Про прокуратуру» та інших нормативно-правових актів.

Список використаної літератури:

1. НАБУ проти всіх: Чому виник конфлікт між Генпрокуратурою та Антикорупційним бюро : веб-ресурс "hromadske.ua". 16 серпня, 2016. URL: <https://hromadske.ua/posts/nabu-proty-vsikh-chomu-henprokuratura-ta-antykoriuptsiine-biuro-znakhodiatsia-na-porozi-viiny>
2. Ситник: СБУ зірвала усі операції НАБУ під прикриттям : веб-ресурс «Українська правда». URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2017/12/1/7163961/>
3. ГПУ і НАБУ проти САП: самоочищення чи боротьба за контроль? : веб-ресурс «Радіо Свобода». URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/29140468.html>
4. Офіс генпрокурора забрав справу Татарова у НАБУ і віддав СБУ: веб-ресурс «Українська правда». URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2020/12/24/7278024>
5. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 47. ст. 2051.
6. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016 р. № 6. стор. 5. стаття 55.
7. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 2–3. Ст. 12.
8. Про засади запобігання і протидії корупції: Закон України від 07.04.2011 № 3206-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 40. ст. 404.
9. Про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції: Наказ Генеральної прокуратури України від 16.01.2013 № 1/1гн. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0001900-13#Text>
10. Дем'янчук В. А. Шляхи удосконалення рівня взаємодії між суб'єктами запобігання та протидії корупції в Україні. *Правовий часопис Донбасу*. 2018. № 1. С. 97–102.
11. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. ст. 382.
12. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 № 2135-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 22. ст. 303.
13. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30.06.1993 № 3341-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 35. ст. 358.
14. Проект Закону про внесення змін до законодавчих актів щодо початку реформування системи спеціальних органів України : Проект Закону України № 2090 від 09.09.2019. URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66743

Lukianova H. Yu. Conceptual basis of optimization of the administrative and legal provision of the coordination of anti-corruption subjects

The relevance of the article lies in the fact that the presence of problems in the administrative and legal provision of coordination of the activities of anti-corruption entities has repeatedly led to conflicts between specialized anti-corruption institutions and entities called to coordinate their activities. Anti-corruption entities not only do not always carry out coordinated activities among themselves, but also regularly enter into conflicts with each other, which, although they are mainly of a political nature, would be impossible under the condition of proper administrative and legal provision of coordination of activities of anti-corruption entities. Therefore, the search for ways to solve the problems of administrative and legal coordination of the activities of anti-corruption entities is an urgent issue for research in modern conditions. The article examines the conceptual basis for optimizing the administrative and legal support for the coordination of anti-corruption actors. It is established that in order to optimize the administrative and legal support of coordination of anti-corruption entities, it is necessary to solve the problem of lack of provisions on coordination of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Bureau of Investigation in Ukrainian legislation, the need to improve administrative and too wide a range of anti-corruption actors, leading to competition between them. Amendments to the current legislation of Ukraine aimed at solving these problems are proposed. It was concluded that the current state of administrative and legal support for the coordination of the activities of anti-corruption entities is characterized by a number of problems, the main ones of which are the absence of provisions dedicated to the coordination of the activities of the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine and the State Bureau of Investigation in the legislation of Ukraine, the need to improve administrative and legal regulation – legal acts of the General Prosecutor's Office and a too wide range of anti-corruption entities, which causes competition between them. During the research, it was found that these problems can be solved by making changes to a number of legal acts, such as the Law of Ukraine "On the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine", the Law of Ukraine "On the State Bureau of Investigation", the Law of Ukraine "On the Prosecutor's Office" and other legal acts.

Key words: *problem, legal regulation, optimization, legislation, coordination, activity, subject, corruption, anti-corruption.*